

ת"פ 51953/01/23 - מדינת ישראל נגד אברהם יפרח (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 51953-01-23 מדינת ישראל נ' יפרח(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד מתן פחימה
נגד
הנאשם
אברהם יפרח (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עוה"ד מוני בן מוחה

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו במסגרת הסדר דיוני בעבירות של: **החזקת סם שלא לצריכה עצמית** לפי סעיף 7 (א) ביחד עם 7 (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג- 1973 (להלן: "פקודת הסמים"), **הסתייעות ברכב כדי לעבור עבירה**, לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 10.01.23 בשעה 21:25 נהג הנאשם ברכב מסוג טויוטה על כביש 293 בכניסה ליישוב קלחים. בהמשך לכך, הורו לו שוטרים לעצור ולצאת מהרכב, הנאשם יצא מהרכב והחל להתלהם תוך שמניף ידיו באוויר. בתוך כך בוצע חיפוש על גופו של הנאשם ונמצא בכיס מעילו שקית ובה **סם מסוג קוקאין במשקל 0.8999 גרם**, בהמשך הבחינו השוטרים שהנאשם נועץ רגלו בקרקע בחזקה ולא זז כאשר שקית מבצבצת מתחת לרגלו, אחד השוטרים ביקש מהנאשם להרים רגלו אך הוא סירב והחל למעוך השקית באמצעות רגלו אז הרים השוטר את רגלו של הנאשם בכוח והבחין בשקית שקופה בה **סם מסוג קוקאין במשקל 9 גרם**.

לאור כל האמור החזיק הנאשם בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 9.8999 גרם שלא לצריכתו העצמית וללא היתר או רישיון.

3. בתאריך 03.05.23 הציגו הצדדים הסדר דיוני לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן, ההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

4. **המאשימה הגישה טיעונים** לעונש בכתב (ת/1), גיליון רישום פלילי ותעבורתי של הנאשם (ת/2, ת/3), מסמך הנוגע לשווי הרכב (ת/4).

5. **מטעם ההגנה** העיד מר יפרח ניסים, אחיו הגדול של הנאשם, העד מסר שהנאשם נקי מזה 25 שנים במהלכם נתן הרצאות במקומות רבים בתחום הסמים, לטענתו לא ידע כי הנאשם שב לצרוך סמים, לו היה יודע היה מניא אותו מכך. הוא ציין שהנאשם עובד אך המצב הכלכלי שלו קשה, בנו עתיד להתגייס בקרוב.

בנוסף הוגשו מטעם ההגנה מסמכים שונים: תעודת הוקרה שהוענקה לנאשם מטעם משטרת ישראל - סיוע במלחמה בנגע הסמים (נ/1); תמונה של הנאשם עם מעסיקו (נ/2); תמונה של הסמים שנתפסו (נ/3); ארבע תלושי שכר של הנאשם (נ/4); דפי חשבון בנק (נ/5).

6. **בטיעוניה לעונש ציינה ב"כ המאשימה**, עובדות כתב האישום, העבירות שיוחס לנאשם, בנוסף עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, תוך שציינה שבתיק זה קיימת חומרה יתרה נוכח התנהלות הנאשם כלפי השוטרים, ניסיון להחבאת הסמים והעובדה שנאשם הסתייע ברכב. המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 17 ל 30 חודשי מאסר בפועל, תוך שהפנתה לפסיקה, וציינה ההבחנות וההתאמות שיש לעשות בנוגע לתיק שבפניו והחומרה הרבה שעולה ממעשיו של הנאשם והתנהגותו כלפי השוטרים.

בנוסף עתרה המאשימה לחילוט הרכב, תוך שציינה כי הנאשם החזיק ברשותו כמות סם משמעותית בעודו נוהג ברכב, בסופו של כתב האישום מופיעה הודעה בנוגע לחילוט, ב"כ המאשימה הפנתה בעניין זה לרע"פ 2675/17.

בסופו של טיעון, ציינה המאשימה שלנאשם הרשעה אחת אשר התיישנה אך לא נמחקה, לחובתו עבר תעבורתי משמעותי. לפיכך, ביקשה למקם עונשו בשליש הנמוך של המתחם לו עתרה, בצירוף ענישה נלווית וחילוט הרכב.

7. בטיעוניה לעונש התייחס בתחילה ב"כ הנאשם, לעניין חילוט הרכב וטען שכדי לחלט רכב יש להכריז על הנאשם "סוחר סמים" וזאת כאשר קיימת אינדיקציה שהנאשם סחר בסמים והפיק מכך רווח כלכלי. לטענת ב"כ הנאשם, הסמים הוחזקו כגוש אחד, לא מחולקים למנות, ללא שקיות, כמו כן לא נמצא משקל או כסף שהוחזק בידו של הנאשם. ב"כ הנאשם, טען שעצם העובדה שהנאשם אשר מתגורר בנהריה נתפס בנתיבות ומסר שהגיע לשם משום שהסמים בדרום זולים יותר, שולל את האפשרות כי מדובר בסוחר סמים. לגבי כמות הסמים טען ב"כ הנאשם, שיש לכך הסבר שכן הנאשם רכש כמות אשר תספיק לו לתקופה.

בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, טען ב"כ הנאשם, שאין בעובדות כתב האישום כל נסיבה מחמירה, העובדה שהנאשם דרך על הסמים, אינה חריגה או אלימה, הוא לא התנגד למעצר. בנוגע לשימוש ברכב, אין לראות בכך נסיבה מחמירה, אין כל הבדל בין אדם שמחזיק סמים ברכבו לבין אדם שמחזיק סמים בארון ביתו.

ב"כ הנאשם, ציין שמתחם הענישה לו עתרה המאשימה, אינו תואם נסיבות תיק זה, שכן מדובר בכמות סם של פחות מ 10 גרם, לא ניתן לשלול שמדובר בהחזקה לשימוש עצמי שכן לטענת ב"כ הנאשם, תדירות השימוש של הנאשם הינה גרם ליום, למעשה רכש סמים לתקופה של למעלה משבוע.

בהתייחסו למתחם הענישה, הפנה למספר גזרי דין שונים, חלקם ניתנו על ידי מותב זה, ועתר לקביעת מתחם הנע בין 5 ל 15 חודשי מאסר בפועל. תוך שהדגיש שיש לקבוע עונשו של הנאשם בתוך המתחם. ב"כ הנאשם הדגיש שהנאשם בשנות השישים לחייו, מצבו הרפואי מורכב, שוהה מזה מספר חודשים בין כותלי הכלא, בסטטוס עצור, השהות בכלא מכבידה עליו. הוא הדגיש הנאשם, נגמל לפני כ 25 שנה הצליח להימנע משימוש בסמים במשך תקופה ארוכה, ללא כל

מעידות. בנוסף שימש כחונך ומרצה בתחום מניעת שימוש בסמים. הנאשם עבד לפרנסתו כמנהל צי רכב, החזיק במשרה מכובדת. יש לראות במקרה זה מעידה חד פעמית, בעקבות מעצרו אשתו פתחה בהליך גירושין. לאור כל האמור עתר ב"כ הנאשם, לקביעת עונשו של הנאשם בתחתית המתחם ולהסתפק בתקופת מעצרו.

הנאשם בדברו האחרון לפני גזירת עונשו, ביקש רחמי בית המשפט, הוא ציין שבמשך 25 שנה היה נקי מסמים, ניהול אורח חיים נורמטיבי ויצרני, אולם היה בתקופת משבר ונפל שוב לסמים. כעת מצבו בכי רע, הן מבחינה רפואית והן מבחינה אישית ומשפחתית. הנאשם הביע צער על הפגיעה באשתו ובמשפחתו. ציין שרוצה לבלות עם בנו טרם גיוסו לצה"ל.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

8. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. המלחמה בנגע הסמים הינה קשה ובלתי פוסקת, **עבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית פוגעת בערכים חברתיים** של הגנה על הציבור בכללותו מפני הנזקים הישירים והעקיפים אשר נגרמים עקב השימוש בסמים וזאת לצד הנזקים הכלכליים והחברתיים הנגרמים עקב שימוש בסמים.

בתי המשפט שבו וחזרו על ההכרח להיאבק בנגע הסמים ועל הצורך להעביר מסר מרתיע מפני ביצוע עבירות אלה, בין היתר על ידי הטלת עונשים מחמירים על מי שנותן ידו להפיכת הסמים לזמינים ונגישים. עבירות הסמים הן בגדר רעה חולה שפשה בחברתנו ומחובתו של בית המשפט לתרום חלקו למיגור נגע זה באמצעות הטלת עונשים מחמירים ומרתיעים (ראה ע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יניב יונה** (04.07.12) (להלן: **ע"פ יונה**); רע"פ 4512/15 **אברהם הרוש נ' מדינת ישראל** (06.07.15); סולברג בע"פ 7952/15 **מדינת ישראל נ' אילון ישראל שץ** (15.02.16)).

10. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה גבוהה**, במקרה דנן מדובר בסם מסוכן מסוג קוקאין, הנמנה על הסמים הקשים מבין הסמים המסוכנים, שנזקיו הפוטנציאליים חמורים ורחבי היקף. חומרת המעשים מתעצמת נוכח העבודה שהנאשם נמצא מחזיק הסם מחוץ לביתו, המדובר בכמות סם שאינה מבוטלת ובנוסף כאמור מדובר בסם המוגדר קשה והרסני, לעניין השפעות ההרסניות של סם הקוקאין, ראה הנאמר בע"פ **יונה**, המוזכר לעיל.

11. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת**, בעבירות החזקת סם מסוכן מסוג קוקאין, מעלה ענישה מגוונת, הכוללת לרוב מאסרים מאחורי סורג ובריח לתקופות קצרות וארוכות, תלוי נסיבותיו של כל מקרה ומקרה:

א. רע"פ 1473/18 **אוחיון נ' מדינת ישראל** (22.4.18), הנאשם הורשע בהתאם הודאתו, בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק 4 יחידות סם מסוג קוקאין במשקל 1.6888 גרם נטו ויחידת סם מסוג קוקאין במשקל 0.4185 גרם. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר על תנאי, קנס

בסכום של 2,000 ₪ ופסילה על תנאי. בית המשפט המחוזי קיבל ערעורה של התביעה וקבע, כי **המתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים.** בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של חודשיים בדרך של עבודות שירות. בית המשפט העליון דחה את בקשת הנאשם לרשות ערעור.

ב. רע"פ 1122/17 **אלון גולדשטיין נ' מדינת ישראל** (5.7.17), הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בשני כתבי אישום הכוללים עבירה של נהיגה תחת השפעת סמים ושתי עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, באישום אחד הנאשם החזיק קוקאין במשקל 5.28 גר', ובאישום השני החזיק 9 מנות סם מסוג MDMA במשקל של 5.5 גר' ו- 27 מנות קוקאין במשקל 13.3731 גרם שלא לצריכה עצמית. בית משפט השלום גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קבע כי **המתחם נע בין 10-24 חודשי מאסר והחמיר את עונשו של המבקש, ל-10 חודשי מאסר בפועל.** בקשת רשות ערעור נדחתה.

ג. רע"פ 747/14 **לוי נ' מדינת ישראל** (11.2.14), הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית - הנאשם החזיק כ- 5 גר' הרואין מחולק ל- 6 מנות ו- 0.95 גרם קוקאין בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש הנע בין 8-18 חודשי מאסר בפועל** וענישה נלווית. הנאשם נדון ל 8 חודשי מאסר בפועל. ערעור הנאשם בבית משפט המחוזי נדחה וכן בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה גם כן.

ד. עפ"ג (ת"א) 6495-09-15 **מדינת ישראל נ' פאדי דחל** (02.12.15) הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של החזקת סם מסוג הרואין במשקל של 5.04 גרם כשהוא מחולק ל-7 מנות שלא לצריכה עצמית. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם **נע בין מאסר מותנה ועד שנת מאסר** וגזר על הנאשם מאסר מותנה וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, קבע כי מתחם העונש ההולם **נע בין 6-18 חודשי מאסר** והורה על קבלת תסקיר והחזרת עניינו של המערער לבית משפט קמא לצורך גזירת עונשו. (בעודו ממתין לגזר דינו, ביצע הנאשם עבירות נוספות של החזקת סמים מסוג הרואין (0.91 ג') וקוקאין (0.66 ג') שיבוש מהלכי משפט והפרעה לשוטר ונדון במאוחד לשנת מאסר וענישה נלווית).

12. **במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק העונשין), נתתי דעתי לכך שהנאשם נמצא מחזיק הסמים מחוץ לביתו, הסמים הוחזקו על גבי גופו של הנאשם, נתתי דעתי לכמות הסם ולכך שלא היה מיועד לצריכה עצמית.** נתתי דעתי לנזק שהיה צפוי להיגרם אילו הסם היה מופץ לגורמים אחרים.

13. **לאור כל האמור ובהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי מתחם העונש ההולם הינו החל מ-12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל.**

14. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

15. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

(סעיף 40 יא' לחוק העונשין). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

- א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;** הנאשם בן 63, נשוי ואב למתבגר בן 17, מצבו הרפואי מורכב, עושה שימוש תדיר בחומרים משני תודעה. עצור במסגרת תיק זה החל מיום 10.01.23 לאחר שלא נמצאה חלופת מעצר מתאימה.
- ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב;** הנאשם הודה בהחזקת הסמים אולם טען שמדובר בסמים שנרכשו לשימושו העצמי.
- ג. **עברו הפלילי של הנאשם,** אין מדובר בהסתבכותו הראשונה של הנאשם בפלילים, כפי העולה מגיליון הרישום הפלילי לנאשם עבר שהתיישן בתחום עבירות הרכוש.

יש לציין שלפי דברי ב"כ הנאשם, הנאשם מצוי בטיפול משנת 2014 בתחום ההתמכרויות, משתף פעולה באופן מלא.

עוד יש ליתן את הדעת לשיקול הרתעת הרבים בגדרו של המתחם בשים לב לשכיחותה של העבירה, נפיצותה וחומרתה.

חילוט הרכב

16. בענייננו, הנאשם הודה והורשע בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. הוראת החוק הרלוונטית בעניינו הינה סעיף 36א (א) לפקודה הקובעת כדלקמן:

(א) הורשע אדם בעבירה של עסקת סמים, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש שהוא

(1) רכוש ששימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או ששימש או נועד לשמש / כדי לאפשר את ביצוע העבירה;

לענין פסקאות (1) ו-(2) -

'ביצוע העבירה' - לרבות ביצוע כל עבירה אחרת של עסקת סמים, אף אם לא הורשע בה הנידון, ובלבד שהיא קשורה לעבירה שבה הוא הורשע.

(ג) לא יצווה בית משפט על חילוט כאמור בסעיף זה אלא לאחר שנתן לנידון וכן אם הם ידועים לבעל הרכוש, למי שהרכוש נמצא בחזקתו או בשליטתו ולמי שטוען לזכות ברכוש (להלן - הטוען לזכות ברכוש), הזדמנות להשמיע את טענותיהם."

עבירה של **עסקת סמים** מוגדרת בסעיף 1 לפקודת הסמים: "עבירה של עסקת סמים - עבירה לפי פקודה זו שעונשה מאסר עשרים שנים או יותר".

בענייננו, כאמור הוכחה הדרישה של הרשעה בעבירה של עסקת סמים.

17. שעה שעסקינן בסוגיית חילוט רכוש ששימש לביצוע עבירה ואשר הושג כדין על ידי הנאשם, בית המשפט מוסמך להימנע מחילוט הרכוש וזאת מטעמים מיוחדים שירשמו. בענייננו, נסיבותיו האישיות של הנאשם מהוות טעם מוצדק להימנע מחילוט הרכב (ראה ע"פ 6339/18 **בלווא נ' מדינת ישראל** (15.01.20); ע"פ 170/07 **מטיס נ' מדינת ישראל** (19.11.07)). כפי שצוין לעיל, הנאשם בשנות השישים לחייו, מצבו הרפואי מורכב והוא מתמודד עם מצב כלכלי קשה, העובדה כי הנאשם היה "נקי" מסמים תקופה ארוכה כפי שעולה מהתיעוד שהוגש על ידי הנאשם ונטען לנפילה עקב משבר.

18. לא נעלמה מעיני בית המשפט ההנחה לפיה חילוט אינו חלק מרכיבי הענישה והוא בא כסנקציה נוספת על עבריו הסמים, אולם שעה שמדובר בחילוט רכוש ששימש או נועד לשמש לביצוע עבירה, התכלית העיקרית הינה הרתעתית (ראה הנאמר בע"א 7376/02 **כהן נ' מדינת ישראל** (09.06.03)). משכך ראוי שהחילוט ישתלב ביתר רכיבי הענישה ולא יהווה עונש כולל חמור שאינו הולם מעשי הנאשם.

19. עוד נתתי דעתי לנסיבות תפיסת הסם, שלא היה מחולק למנות, לא נתפס משקל, כך שהתפיסה נעדרת אותם מאפיינים של עבירת סמים שיש בה אינדיקציה להחזקה לצורך הפצה. לא מצאתי כי נסתרה טענת הנאשם בחקירתו כי הגיע מהצפון לדרום הארץ לצורך רכישת כמות סמים הואיל והמחיר באזור זה נמוך יותר. מכל האמור באתי למסקנה, כי בנסיבות תיק זה קיימים הטעמים המיוחדים שלא להורות על חילוט הרכב.

20. עם זאת, יש לתת משקל לסוג הסם, לכמות שהחזיק הנאשם וזאת במסגרת סנקציה כלכלית, שיהיה בה כדי לאיין את הרווח הכלכלי העומד בבסיס הגעת הנאשם לאזור הדרום לצורך רכישת הסם שנתפס וכן כדי להוות הרתעה ליחיד ולרבים.

סוף דבר

21. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.
- ב. 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירה לפי פקודת הסמים מסוג פשע.
- ג. 3 חודשי מאסר על תנאי, לכל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירה לפי פקודת הסמים מסוג עוון.
- ד. קנס כספי בסך של ₪15,000 או 5 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-15 תשלומים חודשיים שווים

עמוד 6

ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.3.2024 לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מידי.

את הקנס ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
 - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).
- ה. הנאשם יצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), התש"ף-2019, על התחייבות כספית שלא לעבור כל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים. ההתחייבות תהא לתקופה של שנתיים מתום ריצוי מאסרו ובסך של 5,000 ₪.
- ו. פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים מתום ריצוי מאסרו. הנאשם מצהיר כי רישיון הנהיגה תפוס בידי המשטרה ביחד עם הטלפון וחפצים נוספים שנתפסו במועד מעצרו ולפיכך, אני מורה כי הפסילה תיכנס לתוקף ללא צורך בהפקדה נוספת של הרישיון.
- ז. פסילה על תנאי למשך 6 חודשים מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה, וזאת למשך שנתיים מתום ריצוי מאסרו ככל שיעבור עבירה של נהיגה בפסילה או עבירה על פקודת הסמים המסוכנים.

מורה על השמדת הסמים.

בהסכמת המאשימה, מורה על השבת החפצים שנתפסו מידי הנאשם לרבות הרכב שנתפס בשים לב להחלטה בגזר הדין בעניין זה ולמעט רישיון הנהיגה אותו יש להעביר למזכירות בית המשפט, לידי הנאשם.

המזכירות תסגור את התיק.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ט תמוז תשפ"ג, 18 יולי 2023, בהעדר הצדדים.